

Estimat Octavi: Altres vam rebre la teua carta i comi-
ment la resposta, ja veus si sóc diligent. És que hi ha coses im-
portants a dir.

Suposem els d'ingrés que hauran posat amb el resultat dels
exàmens dels teus fills i que hax motivat decisions importants
de la teua part per prevenir la repetició. Les impressions un
poc que especifiques af periculis agrícoles que nels per for
al Tavi no et costin massa car a que no entregui, el teu fill,
el resultat que seria de repetir. En canvi, amb plan força
que el melgués per entrar a l'Escola d'agricultura, però un
que sapigues que allí també són exigents amb els estudients,
que els que no aprenen, no passen. Alerta!

Una firmada i comunicada a Just i Petrus (la fecció)
dita ditada ~~de~~ al meu recurs de revisió de la de 1939. És
molt satisfactori. De fet aquells pergamens no en
quedeu gairebé res. La nova deixa per afecto totas les for-
mas que hi figuren i per lo tant se'm retornaran, encara
que suposo amb una columna desaperout per nombres, els
meus lous. L'unic "delictu" que acceptem es d' hour mi-
litat destacadament a l'Esquerra, i per això em porten una
Sonió econòmica de 15.000 pts, a les que m'hi houri d'elo-
gii bonu com mi per educats i procuradors.

Podem, doncs, contar victòria, i espero que amb l'ajuda de
tat i de tot, seria possible, un dia, refer i unificar una
llar pròpia, cosa que em sembla un somni. 7' emarrego que
ho dignis el Sorbe i el pr. Pla i Armengol.

Fat això t'ho dic sincerament - ja se tornarem a pos-
lar - perquè hi ha altres coses a dir: plans, possibilitats,
i novis se pensar-hi m'oficio. La mateixa situació, amb el creixent

T'has a dir que no diré amb l'ajuda de tot i de tot, seria possible, un dia, refer i unificar una llar pròpia, cosa que em sembla un somni. 7' emarrego que ho dignis el Sorbe i el pr. Pla i Armengol.

Jos. Marim no havia decidit res ho té per haver - ni ho aplicat les meves d'ic
fontoni. Va ser practica moltes vegades, tanta com de res.

encarantment se ho vida, en l'auca fent una de meves d'ic, i si
he ara no llegarem els gossos amb llanguissos, respirarem de
lora per haver - nos tres se sobre una dona de plora.

És equívoc, però, hi veus que no veig parer d'ic
el recull de Poems de Marim que en vos amitor, i el seu dia et
veig dir el meu parer. Ara, estojor paraula per paraula
la teua còpia amb l'original publicat, no ho veig fer, tot
i notare, per simple lectura dels dos textos i alguns d'ells,
algunes diferències que jo interpreto diferentment que tu. He
lletat a "faltos" que harranment ni ho veigut no he fet més
que notificar - me en l'opinió que ja en tenia.

Tu veus que l'ordre de presentació del llibre que veia
Marim i a que tu he el teu recull. Jo no ho veig, perquè
el meu fill ^(jo veig aquest punt) (no havia estat en definitiva) he aquest dubte,
Sols, no triar l'ordre cronològic, que veuria confin-
ment, lletat de moltes poques excepcions, seguint les ^{dates} ~~dates~~
el seu de cada poema. Com veus, la diferència és im-
portant entre el meu pensament i el teu.

És suposar que les diferències que es noten en el
text del teu recull comparant - lo a l'original publicat,
són atribuïbles a ^{el meu} ~~el meu~~ ^{admeto} ~~admeto~~ ^{accione} ~~accione~~ que de bona fe. Jo
no ho ~~admeto~~. Jo veig que en les ~~obres~~ ^{obres} de totes elles
són degudes a Marim, que les rebecava contantment, i
la variació oporegut en lletar se metello a la donora
modificació que va ^{en vida} ~~en vida~~ ^{en el poema respectiu}. Jo veus
si pensum diferent, però els motius que tinc per situar - me
aqui, són poderosos.

Mira, que axò del rebec ininterromput és un ^{fet} ~~fet~~
fou general en cap autor no se'n ⁿⁱ ~~ni, i molt~~

2/ m'és els poemes, que ningú. Jo ho feig a cada lectura o bé que
escriu. a mi, Marins he dit en les seves cartes que ho retots
a cada lectura
una obra. que gairebé totes les modificacions de la llista
que m'envia, són justificades, i m'he ^{els no} (per perdre valor el seu paper)
al contrari, el millora. Exemple: si no s'hagués tret el les or-
netes del poema 10, que ha de ritmar amb les 8 síl·labes de
s'ha acabat les violetes, n'hi sobraria una - Poema 14. Pel con-
tat, és indiferent escriure entre els dos hi ha una ferra, o ha
sus segures, però les dues variants són d'ell, que ^{finalment} escolli la que
hi ha el text. - Poema 15. És més diferent escriure arrugat
(equivalent a arrugada), o he arrugat, (que significa escor-
olat). - Poema 26. - Si en el text publicat hi ha que al que
que tu reclames, i que figura en el teu recull, hi sobraria una
síl·laba i seria eleg. - Poema 30. la preferència de penombra
a fandera és comprensible. - Igual passa amb seus nom
en comparació de sonriures del poema 36. - Poema 39. Per
tret d'el. - 45, Silenci en un jardí, està bé; de jardí, no.
Tota la resta és per l'ortografia i amb d'escrit si hi ha per a
justificar el criteri que t'he dit: que el text publicat està
millor que no hauria estat de sortir el que hi ha el teu
recull, molt anterior, i que per això no obstant les corre-
ccions. Una veu.
Una seta llesca com és important en la disposició d'el d'alguns
poemes. Jo, per correspondència amb Marins, vaig assitir
i he dit'ill gestos d'alguns punts, i no pas de les
flexions. Ja sé que Carles ha dit que horells (14) seria
la glòria d'un poeta. Però bé, jo estic per dir
que aquest meravellós poema ha recastit formes les
meu olivares fins arribar a la definitiva (Posta
que és la del ciberna).

si que amb consons a Malherbe, i amb el 66, dels quals he
~~est~~ a versions diverses. Si Marins fos viu, no dubtaré
que a cada lectura faria modificacions, però ho farei tots els
autors a cada nova edició que surti, si són vius.

Finalment, hi ha l'aspecte moral. Si Sales - que com a autor
de fet això - que ~~rebe~~ de Marins s'entén a "publicar-lo" amb
ordre de no tocar ni una coma, les hauria modificat pel
seu compte, la seva conducta no tindria qualificació pro-
clara. No es crec res, que no m'hi capaç ho sé personal-
ment pel fet que et veig a dir.

Segueix el poema 19, Oberlied, i veuràs que les rimes
4 i 5 d'uen, respectivament:

Mua mica d'or a les ales del vent

O fonda dona de novembre! hent,

tenint en compte que ~~en~~ ^{en} les paraules finalis ^{es agnoscia}
té 12 síl·labes i l'altre 11. Fa una efecte. Ho veig propo-
sar la modificació següent

Mua mica d'or a les ales del vent

amb el qual quedava tots dos a 11. Reconeixes que t'auria res,
però no hi volgués accedir per respecte a Marins, que ho
hauria desfet ^{tot} ~~tot~~ ha forçat defectuosament.

Com veus, arribant a tot, llegiré amb l'interès
que es mereixen els comentaris que m'has enviat ^{de} a Marins; fins
et diré que amb admiració i ^{anecdotic} ~~anecdotic~~ per la finor ~~de la~~
d'únic que revela, i no pas en això sol. Però ja te que no
t'hauré convençut. Però no vull discutir més de tot això

Que, adon, i a esperar temps millors

Humbert